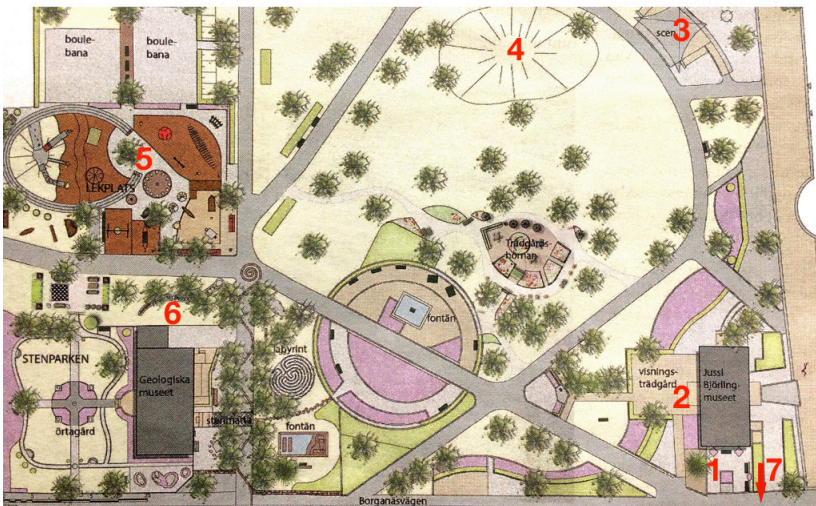

En livsvandring i Liljekvistiska parken

1. Trädet - Växa utåt och inåt.

Trädet har lika stor osynlig utbredning under jorden som det som syns ovanför marken. Mitt liv är rikt på möjligheter. Det växer som ett grenverk när jag tillägnar mig kunskap och erfarenhet. Ansvar jag har och ägodelar jag förfogar över ska också bäras. Då behöver jag ett stort rotsystem. Jag behöver få växa i takt invändigt och utvändigt.

Hur är proportionerna i mitt liv mellan det yttre och det inre? Kan jag finna former och tid för att växa till i mitt inre?

2. Miniträdgårdarna - Olikheternas rikedom.

Naturen och parken är spännande i sin stora mångfald. Olikheterna behövs. Det är underligt att vi människor tror att vi ska vara lika varandra, som om det fanns en mall att gå efter. Bara jag är som jag. Jag har ett oersätligt värde bara i det att jag är människa.

Vad uppskattar jag hos olika människor? Vad är det speciella som människor uppskattar hos mig eller kan få av mig?

3. Scenen - Min förmåga och min röst.

En del människor träder gärna fram på scenen som sångare, skådespelare eller talare. Det behövs att några träder fram, gör sin röst hörd och tar ansvar för sina idéer. Andra är mer försiktiga. Det finns sammanhang där också jag behövs, med min förmåga och min röst.

Vad skulle jag vilja säga just nu? Hur kan jag träna mitt mod och min förmåga? Finns det människor och situationer som jag vill tala för?

4. Kullen - Utsikt över livet.

Här på kullen kan jag se åt alla håll. Jag kan se det håll jag kom ifrån. Jag kan se vart jag är på väg. Det är en viktig sak i livet att då och då söka utsiktsplatser. Där kan jag få perspektiv på tillvaron. Se de stora linjerna - vad som ledde till det ena och det andra. Jag kan förstå mig själv bättre.

Finns det utsiktsplatser i mitt liv? Vad har format mig? Vad kan jag se framåt? Behöver jag hjälp att komma vidare genom att samtala med någon?

5. Lekplatsen - Barnet i mig.

Betyg, karriärtänkande och prestationskrav kan få mig att tro att jag alltid måste vara duktig vuxen. Men även den som blivit en vuxen ansvarstagande människa har barnet och tonåringen kvar i sig. Jag har sidor i mig av rädsla, nyfikenhet, sprallighet, protestlust och osäkerhet. Det är bra om jag får tillgång till hela mig. Jag har behov av att få leka, skratta, gråta och fantisera.

När kan jag släppa fram barnet i mig?

6. Stenpartiet - Livet är kantigt och hårt.

Jag önskar att livet bara skulle vara positivt och gott för mig och andra. Men ofta blir det inte så. Tillvaron är en blandning av gott och ont, ljus och mörker. Ibland känns livet alltför hårt och tufft. Livet är inte rättvist.

Vem behöver jag bry mig om? Kan jag bli mer öppen och ta hjälp av andra?

7. Missionskyrkan - Rum för hela livet.

En kyrka påminner oss om att livet är mer än det materiella. Kroppen har fler behov än de fysiska. Kyrkan erbjuder en plats för sökande och tro, för samtalet om meningen med livet. I sökandet efter ett rikt liv behöver jag ge utrymme också för det själsliga och det andliga.

Vilka är mina källor till meningen med livet?

Jag tror på en Gud som är helig och varm, som ger kampglöd och identitet.

En helande Gud som gör trasigt till helt, som stärker till medvetenhet.

Jag tror på en Gud som gråter med mig, när jag gråter så allting är gråt.

En tröstande Gud som kan trösta likt den som väntar tills gråten gått åt.

Jag tror på en Gud som bor inom mig, och som bor i allt utanför.

En skrattande Gud som skrattar med mig, och lever med mig när jag dör.

Nyfiken på att tänka vidare?

Kontakta gärna:

Equmeniakyrkan Borlänge

telefon 0243-139 59

e-post: pastor @ equmeniakyrkanborlange.se

hemsida: www.equmeniakyrkanborlange.se

